

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน และเสรีภาพของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นการวิจัยพื้นฐานที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจสถานการณ์ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อการพักอาศัยอยู่ในที่พัก ในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่นของบุคลากรกลุ่มต่างๆ รวมทั้งมาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้น การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของประชากรเป้าหมาย ให้การสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนและแบบบังเอิญ จำนวนทั้งสิ้น 300 คน แบ่งเป็นบุคลากรกลุ่มอาจารย์ ข้าราชการ ลูกจ้าง ทั้งประจำและชั่วคราว จำนวน 100 คน และนักศึกษาจำนวน 200 คน หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาบรรณาธิกรณ์และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ดังนี้ (ดูตารางที่ 1 ประกอบ)

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 166 คน (ร้อยละ 55.30) เพศชายมีจำนวน 134 คน (ร้อยละ 44.70)

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 206 คน มีอายุระหว่าง 15-25 ปี (ร้อยละ 68.67) รองลงไปคือ อายุ 26-35 ปี จำนวน 43 คน (ร้อยละ 14.33) อายุ 36-45 ปี จำนวน 34 คน (ร้อยละ 11.33) และอายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน (ร้อยละ 5.67)

สถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 235 คนเป็นโสด (ร้อยละ 78.30) รองลงไปตามลำดับ คือ สมรสแล้วอยู่ด้วยกัน 53 คน (ร้อยละ 17.70) หย่าร้าง 10 คน (ร้อยละ 3.30) และเป็นหม้าย 2 คน (ร้อยละ 0.70)

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 240 คน ศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 80) รองลงไปคือ ระดับปริญญาโท จำนวน 27 คน (ร้อยละ 9) ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี 24 คน (ร้อยละ 8) น้อยที่สุดคือ ระดับปริญญาเอก 9 คน (ร้อยละ 3)

สถานภาพสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษา (ร้อยละ 66.70) รองลงไปตามลำดับ คือ เป็นข้าราชการ จำนวน 42 คน (ร้อยละ 14) เป็นอาจารย์ จำนวน 40 คน (ร้อยละ 13.30) เป็นลูกจ้างประจำ-ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 18 คน (ร้อยละ 6)

ลักษณะการพักอาศัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในที่พักในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในลักษณะที่เป็นเจ้าของที่พัก (สิทธิที่ได้รับการจัดสรรจากมหาวิทยาลัยโดยถูกต้อง) จำนวน 255 คน (ร้อยละ 85) รองลงไปคือ เป็นผู้ที่อาศัยอยู่กับเจ้าของที่พัก จำนวน 31 คน (ร้อยละ 10.30) และเป็นเครือญาติกับเจ้าของที่พัก จำนวน 14 คน (ร้อยละ 4.70)

จำนวนผู้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 201 คน มีผู้พักอาศัยอยู่ในที่พักร่วมกัน ระหว่าง 3 - 4 คน (ร้อยละ 67) รองลงไป คือ มีผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกันระหว่าง 1 - 2 คน จำนวน 71 คน (ร้อยละ 23.70) ระหว่าง 5 - 6 คน จำนวน 25 คน (ร้อยละ 8.3) และ 7 คนขึ้นไป จำนวน 3 คน (ร้อยละ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	134	44.70
	หญิง	166	55.30
อายุ	15 - 25 ปี	206	68.67
	26 - 35 ปี	43	14.33
	36 - 45 ปี	34	11.33
	46 ปีขึ้นไป	17	5.67
สถานภาพสมรส	โสด	235	78.30
	หม้าย	2	0.70
	สมรสแล้วอยู่ด้วยกัน	53	17.70
	สมรสแล้วแยกกันอยู่	0	0.00
	หย่าร้าง	10	3.30
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	24	8.00
	ปริญญาตรี	240	80.00
	ปริญญาโท	27	9.00
	ปริญญาเอก	9	3.00
สถานภาพสังคม	นักศึกษา	200	66.70
	อาจารย์	40	13.30
	ข้าราชการ	42	14.00
	ลูกจ้างประจำ/ชั่วคราว	18	6.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะการพักอาศัย	เป็นเจ้าของที่พัก	255	85.00
	เป็นเครือญาติกับเจ้าของที่พัก	14	4.70
	เป็นผู้อาศัยอยู่กับเจ้าของที่พัก	31	10.30
จำนวนผู้พักอาศัยอยู่ด้วย	1-2 คน	71	23.70
	3-4 คน	201	67.00
	5-6 คน	25	8.30
	7 คนขึ้นไป	3	1.00
รวม		300	100.00

ข้อมูลสภาพปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยด้านต่างๆ

(1) การประสบปัญหาในการพักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องประสบกับสภาพปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยในทรัพย์สินมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 2.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.21) รองลงไปตามลำดับ คือ ปัญหาความเดือดร้อนเสียหายเนื่องจากอุบัติเหตุ การใช้รถใช้ถนน (ค่าเฉลี่ย 2.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.29) ปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัยของบุคคลหรือสาธารณภัยทั่วไป (ค่าเฉลี่ย 3.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.63) และประสบปัญหาน้อยที่สุดในเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย เสรีภาพของบุคคล (ค่าเฉลี่ย 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.54) (ดูตารางที่ 2 ประกอบ)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างต้องประสบในการพักอาศัย ในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

สภาพปัญหาที่ต้องประสบ	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย เสรีภาพของบุคคล	3.60	1.54
สวัสดิภาพความปลอดภัยในทรัพย์สิน	2.26	1.21
ความเดือดร้อนเสียหายเนื่องจากอุบัติเหตุ การใช้รถใช้ถนน	2.84	1.29
ความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัย/สาธารณภัยทั่วไป	3.19	1.63

(2) ปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น สรุปได้ดังนี้ (ดูตารางที่ 3 ประกอบ)

2.1 ประสบการณ์เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 105 คน (ร้อยละ 35) เคยมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุโดยเคยพบเห็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับผู้อื่น รองลงมาตามลำดับคือ 97 คน เคยประสบอุบัติเหตุด้วยตนเอง (ร้อยละ 32.30) และ 88 คน ไม่มีประสบการณ์โดยตรงด้วยตนเอง แต่คนที่รู้จัก/คุ้นเคยเป็นผู้ประสบอุบัติเหตุ (ร้อยละ 29.30) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีเพียง 6 คน (ร้อยละ 2)

2.2 ประเภทของยานพาหนะที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยที่สุด

ยานพาหนะส่วนใหญ่ที่มักประสบอุบัติเหตุบ่อยที่สุด กลุ่มตัวอย่าง 279 คน ระบุว่า เป็นจักรยานยนต์ (ร้อยละ 93) รองลงไปตามลำดับ คือ ยานพาหนะประเภทจักรยานสองล้อ (จำนวน 10 คน ร้อยละ 3.30) รถยนต์นั่งส่วนบุคคล (จำนวน 5 คน ร้อยละ 1.7) รถโดยสารประจำทาง (จำนวน 2 คน ร้อยละ 0.70) และรถรับจ้างทั่วไป (จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.30)

2.3 สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 148 คน (ร้อยละ 49.30) เห็นว่าสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น เนื่องจากการที่ผู้ขับขี่ยานพาหนะประมาทเลินเล่อ รองลงไปตามลำดับ คือ 84 คน (ร้อยละ 28) เห็นว่ามีสาเหตุจากการขับขี่พาหนะด้วยความเร็วสูง จำนวน 19 คน (ร้อยละ 6.30) เห็นว่ามีสาเหตุจากการฝ่าฝืนเครื่องหมายสัญญาณจราจร เท่ากับที่เห็นว่าเนื่องจากสภาพถนนไม่ดี เพราะมีฝนตก ถนนลื่น มีกลุ่มตัวอย่าง 14 คน (ร้อยละ 4.70) ที่เห็นว่าเนื่องจากเหตุสุดวิสัย เพราะเครื่องยนต์ชำรุด ชัดข้องหรือถูกรถคันอื่นชน มี 10 คน (ร้อยละ 3.30) ที่เห็นว่า เนื่องจากไม่มีเครื่องหมายสัญญาณจราจรหรือมีแต่ไม่ชัดเจน

2.4 บริเวณสถานที่ที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยที่สุด

สำหรับสถานที่หรือบริเวณที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ 176 คน (ร้อยละ 58.70) เห็นว่ามักเกิดบริเวณสามแยกหรือสี่แยกที่ถนนตัดผ่านกัน (บริเวณสโมสรอาจารย์ ถนนระหว่างสำนักวิทยบริการ (หอสมุดกลาง) กับโรงอาหารเก่า สี่แยกคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะเทคโนโลยี) รองลงไปคือ 48 คน (ร้อยละ 16) เห็นว่าอุบัติเหตุมักเกิดขึ้นบริเวณถนนสายที่ผ่านหอพักนักศึกษา แฟลตที่พักหรือบ้านพัก จำนวน 30 คน (ร้อยละ 10) เห็นว่ามักเกิดบริเวณประตูเข้าออกมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้งทางทิศใต้ (ประตูสี่ฐาน) และทิศตะวันออก (ประตูเจ้าพ่อมอดินแดง) นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 21 คน (ร้อยละ 7) เห็นว่ามักเกิดขึ้นบริเวณถนนที่ผ่านหน้าคณะหรืออาคารหน่วยงาน โดยเฉพาะคณะวิทยาศาสตร์ หอสมุดกลาง

อย่าง 30 คน (ร้อยละ 10) ที่ระบุว่า คู่กรณีมักทำความตกลงกันได้เองโดยฝ่ายผิยอมรับผิดให้อีกฝ่าย

2.9 การชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นหลังจากเกิดอุบัติเหตุแล้ว

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 77 คน (ร้อยละ 25.70) ระบุว่า ไม่มีการกระทำอย่างใดเลยหลังจากเกิดอุบัติเหตุแล้ว รองลงไปคือ 71 คน (ร้อยละ 23.70) ระบุว่า มีการจ่ายเงินชดใช้ค่าพาหนะหรือทรัพย์สินที่ชำรุดเสียหาย 58 คน (ร้อยละ 19.30) ระบุว่า มีการจ่ายค่ารักษาพยาบาลหรือค่าทำขวัญแก่คู่กรณีอีกฝ่าย และ 50 คน (ร้อยละ 16.70) ระบุว่า มีการจ่ายค่าซ่อมแซมยานพาหนะให้ด้วย สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 44 คน (ร้อยละ 14.70) เห็นว่า มีการชดใช้ความเสียหายต่อกันมากกว่าหนึ่งวิธีที่กล่าวมาแล้ว ขึ้นอยู่กับข้อตกลงของคู่กรณี

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ

ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น		
ไม่เคย	6	2.00
เคย โดยที่ ประสบอุบัติเหตุด้วยตนเอง	97	32.30
คนที่รู้จัก/คุ้นเคย ประสบอุบัติเหตุ	88	29.30
พบเห็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น	105	35.00
อื่นๆ	4	1.30
ประเภทของยานพาหนะที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยที่สุด		
จักรยานสองล้อ	10	3.30
จักรยานยนต์	279	93.00
รถยนต์นั่งส่วนบุคคล	5	1.70
รถโดยสารประจำทาง	2	0.70
รถรับจ้างทั่วไป	1	0.30
อื่นๆ	3	1.00
สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ		
ขับขี่ด้วยความเร็วสูงมาก	84	28.00
ฝ่าฝืนเครื่องหมายสัญญาณจราจร	19	6.30
ผู้ขับขี่ประมาทเลินเล่อ	148	49.30
ถนนสภาพไม่ดี ฝนตก ถนนลื่น	19	6.30
เหตุสุดวิสัย เครื่องยนต์ขัดข้อง ชำรุด ถูกชน	14	4.70

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการดำเนินการอย่างใดเลย	101	33.70
อื่นๆ	30	10.00
การชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นหลังจากเกิดอุบัติเหตุ		
จ่ายค่ารักษาพยาบาล/ค่าทำขวัญ	58	19.30
จ่ายค่าซ่อมแซมยานพาหนะ	50	16.70
จ่ายเงินชดใช้ค่ายานพาหนะ/ทรัพย์สินที่ชำรุดเสียหาย	71	23.70
ไม่มีการกระทำอย่างใดเลย	77	25.70
อื่นๆ	44	14.70
รวม	300	100.00

(3) ปัญหาเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง เรื่องปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิตร่างกายของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น สรุปได้ดังนี้ (ดูตารางที่ 4 ประกอบ)

3.1 ประสพการณ์เกี่ยวข้องกับภยันตรายต่อชีวิตร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 125 คน (ร้อยละ 41.70) เคยมีประสพการณ์จากการที่คนรู้จักหรือคุ้นเคยต้องประสบภยันตราย รองลงไปตามลำดับ คือ 63 คน (ร้อยละ 21) เคยพบเห็นเหตุการณ์ที่ภยันตรายเกิดขึ้นกับผู้อื่น และ 30 คน (ร้อยละ 10) ที่เคยประสบภยันตรายนั้นด้วยตนเอง โดยที่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน (ร้อยละ 7.30) ได้ยินจากที่คนอื่นบอกเล่าต่อกันมา โดยไม่แน่ใจว่าเรื่องจริงเป็นอย่างไร และไม่ทราบว่ามีภยันตรายเช่นนั้นเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีก 60 คน (ร้อยละ 20) ระบุว่า ไม่เคยมีประสพการณ์เกี่ยวข้องกับภยันตรายดังกล่าวเลย

3.2 ลักษณะของภยันตรายต่อชีวิตร่างกายที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 132 คน (ร้อยละ 44) เห็นว่าการก่อเหตุทะเลาะวิวาทเป็นภยันตรายที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุด รองลงไป คือ 47 คน (ร้อยละ 15.70) ระบุว่า เป็นภยันตรายที่เกิดจากการข่มขู่ คุกคามความปลอดภัย 38 คน (ร้อยละ 12.70) ระบุว่า เป็นภยันตรายที่เกิดจากการทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ สำหรับภยันตรายเกี่ยวกับการกระทำทางเพศประเภทข่มขืน อนาคต มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 11 คน (ร้อยละ 3.70) ที่ระบุถึงปัญหาดังกล่าว

และมีกลุ่มตัวอย่าง 8 คน (ร้อยละ 2.70) ระบุว่ามียันตรายที่เกิดจากการใช้กลุ่บยาล่วง ข้อ
 ๓๓ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดเนื่องจากบุคคลภายนอก

3.3 บุคคลที่มักเกี่ยวข้อง/ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกาย

สำหรับบุคคลภายในของมหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ 187 คน
 (ร้อยละ 62.30) เห็นว่า นักศึกษามักเป็นกลุ่มที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกาย รองลงมา
 คือ 11 คน (ร้อยละ 3.70) เห็นว่ามักเกี่ยวข้องกับกลุ่มลูกจ้างประจำ/ชั่วคราว สำหรับกลุ่มข้าราชการ
 และอาจารย์ จะเกิดปัญหาน้อยกว่ากลุ่มอื่น (ร้อยละ 1.70 และ 1) ตามลำดับ ส่วน
 บุคคลภายนอก มีกลุ่มตัวอย่าง 28 คน (ร้อยละ 9.30) ระบุว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับอันตราย แต่
 มีถึง 66 คน (ร้อยละ 22) ที่ระบุว่าไม่ทราบสถานภาพที่แน่นอนของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการก่อ
 อันตรายดังกล่าว

3.4 สาเหตุสำคัญที่มักก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกาย

สำหรับสาเหตุสำคัญที่มักก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกาย ของผู้พักอาศัยใน
 เขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ 138 คน (ร้อยละ 46) เห็นว่าเนื่องมาจากการ
 เมาสุรา ขาดสติหรือควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ รองลงไป คือ 41 คน (ร้อยละ 13.70) เห็นว่า
 เป็นเหตุโกรธเคืองกันในเรื่องส่วนตัว จำนวน 28 คน (ร้อยละ 9.30) ระบุว่าสาเหตุเนื่องจากการ
 ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และบาดหมางกันด้วยเรื่องขู้สาว (จำนวน 10 คน ร้อยละ 3.30) ที่เป็น
 สาเหตุเพียงเล็กน้อยก็คือ ความขัดแย้งเรื่องธุรกิจ ผลประโยชน์ต่างๆ (จำนวน 5 คน ร้อยละ
 1.70) และความขัดแย้งกันในการทำงาน การเรียน (จำนวน 4 คน ร้อยละ 1.30) แต่มีกลุ่มตัว
 อย่างถึง 74 คน (ร้อยละ 24.70) ที่กล่าวถึงสาเหตุอื่น โดยระบุรายละเอียดว่าส่วนมากคนที่
 เป็นต้นเหตุมักขอหาเรื่องคนอื่น สร้างความเดือดร้อนวุ่นวายอยู่เสมอ

3.5 ความเสียหายที่มักเกิดขึ้นจากอันตรายต่อชีวิตร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 87 คน (ร้อยละ 29) ระบุว่า มักเกิดความเสียหายที่
 เป็นการบาดเจ็บเล็กน้อย รองลงไป คือ จำนวน 66 คน (ร้อยละ 22) ระบุว่า เป็นผลกระทบ
 กระเทือนต่อจิตใจของผู้ได้รับอันตราย มีกลุ่มตัวอย่าง 25 คน (ร้อยละ 8.30) ที่ระบุว่าทำให้
 ได้รับบาดเจ็บสาหัส เป็นอันตรายร้ายแรง สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สิน และความเสียหาย
 ต่อการงาน การเรียน มีกลุ่มตัวอย่าง 18 คน ระบุความเสียหายจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 6)
 ความเสียหายด้านชื่อเสียง มีเพียง 16 คน (ร้อยละ 5.30) สำหรับความเสียหายร้ายแรงที่ถึงกับ
 ทำให้เสียชีวิตหรือพิการ ทุพพลภาพ มีไม่มากนัก (จำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.30) และ 1 คน (ร้อย
 ละ .30) ตามลำดับ) ที่น่าสนใจ คือ กลุ่มตัวอย่างจำนวนถึง 65 คน (ร้อยละ 21.70) ที่ระบุว่า
 เมื่อเกิดอันตรายต่อชีวิตร่างกายขึ้นหรือได้ทราบข่าว จะเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยที่พักอาศัยอยู่
 ในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

3.6 การแก้ไขเบื้องต้นหลังจากเกิดภยันตรายต่อชีวิตร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 103 คน (ร้อยละ 34.30) ระบุว่า ได้บอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้คนที่รู้จักหรือคุ้นเคยทราบ รองลงไปตามลำดับ คือ 66 คน (ร้อยละ 22) ได้แจ้งเหตุให้เจ้าหน้าที่ รปภ.ทราบ 17 คน (ร้อยละ 5.70) แจ้งให้อาจารย์หอพักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาทราบ 13 คน (ร้อยละ 4.30) ได้เข้าแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีเพียง 7 คน (ร้อยละ 2.30) ที่แจ้งให้สำนักงานหอพักทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ที่น่าสังเกตคือ มีกลุ่มตัวอย่างถึง 94 คน (ร้อยละ 31.30) ที่ระบุว่า ไม่ได้ทำอะไร บางส่วนถือเป็นเคราะห์ร้ายแล้วก็ให้แล้วกันไป พยายามหลบเลี่ยงไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับอีก บางส่วนระบุว่าถึงแจ้งไปก็คงไม่ช่วยให้อะไรดีขึ้น

3.7 การดำเนินการเบื้องต้นหลังจากเกิดภยันตรายต่อชีวิตร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 93 คน (ร้อยละ 31) ที่ระบุว่า ไม่มีการดำเนินการเบื้องต้นอย่างใดเลยเมื่อเกิดภยันตรายดังกล่าว 72 คน (ร้อยละ 24) ระบุว่ามีการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ รปภ. 24 คน (ร้อยละ 8) ระบุว่ามีการสอบสวนของสำนักงานหอพัก (เหตุเกิดในความดูแลของสำนักงานหอพัก) และมีจำนวน 19 คน (ร้อยละ 6.30) ที่มีการดำเนินคดีโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีเพียง 9 คน (ร้อยละ 3) ที่ระบุว่า ต้องดำเนินการสอบสวนด้วยตนเอง สำหรับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 83 คน (ร้อยละ 27.70) ระบุว่า ไม่ทราบความคืบหน้าของเหตุการณ์หลังการแจ้งเหตุแล้ว และบางส่วนไม่สนใจที่จะติดตามผล

3.8 ผลที่ได้รับจากการดำเนินการเบื้องต้น

สำหรับผลที่ได้รับจากการดำเนินการเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 129 คน (ร้อยละ 43) ระบุว่า ไม่มีอะไรเกิดขึ้นหรือไม่ได้รับผลอะไรเลย รองลงไปคือ ได้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด (จำนวน 52 คน ร้อยละ 17.30) ได้รับการขอโทษ ขอขมาจากผู้กระทำผิด (จำนวน 26 คน ร้อยละ 8.70) มีเพียง 3 คน (ร้อยละ 1) ที่ได้รับชดใช้เป็นเงิน ส่วนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คน (ร้อยละ 30) ระบุว่า เจ้าหน้าที่รปภ. ได้พยายามช่วยติดตามดูแลหลังเกิดเหตุการณ์ หลังเกิดเหตุการณ์ต้องระวังตัวมากขึ้นเพราะไม่อยากให้เป็นอย่าง และบางส่วนไม่ได้รับการติดต่อเลย

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของปัญหาเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย		จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์เกี่ยวข้องกับภยันตรายต่อชีวิตร่างกาย			
ไม่เคย		60	20.00
เคย	ประสบภยันตรายด้วยตนเอง	30	10.00
	คนที่รู้จัก/คุ้นเคย ประสบภยันตราย	125	41.70

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย	จำนวน	ร้อยละ
อื่น ๆ	22	7.30
ลักษณะของภยันตรายต่อชีวิตร่างกายที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุด		
การทำร้ายร่างกาย จิตใจ	38	12.70
การข่มขู่ คุกคามความปลอดภัย	47	15.70
การข่มขืน อนาคตทางเพศ	11	3.70
การหน่วงเหนี่ยวกักขัง จำกัดเสรีภาพ	0	0.00
การใช้กลอุบายล่อลวง ขั้วฉล	8	2.70
การก่อเหตุทะเลาะวิวาท	132	44.00
อื่น ๆ	64	21.30
บุคคลที่มักเกี่ยวข้องหรือก่อให้เกิดภยันตรายต่อชีวิตร่างกาย		
บุคคลภายใน นักศึกษา	187	62.30
อาจารย์	3	1.00
ข้าราชการ	5	1.70
ลูกจ้างประจำ / ชั่วคราว	11	3.70
อื่น ๆ	66	22.00
บุคคลภายนอก	28	9.30
สาเหตุสำคัญที่มักก่อให้เกิดภยันตรายต่อชีวิตร่างกาย		
โกรธเคืองกันเรื่องส่วนตัว	41	13.70
ขัดแย้งกันเรื่องผลประโยชน์ ธุรกิจ	5	1.70
บาดหมางกันเรื่องผู้ชาย	10	3.30
ขัดแย้งกันเรื่องการทำงาน การเรียน	4	1.30
ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล	28	9.30
เมาสุรา ขาดสติ ควบคุมอารมณ์ไม่ได้	138	46.00
อื่น ๆ	74	24.70
ความเสียหายที่มักเกิดขึ้นจากภยันตรายต่อชีวิตร่างกาย		
บาดเจ็บเล็กน้อย	87	29.00
บาดเจ็บสาหัส อันตรายร้ายแรง	25	8.30
พิการ ทุพพลภาพ	1	0.30
เสียชีวิต	4	1.30

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย	จำนวน	ร้อยละ
กระทบกระเทือนจิตใจ	66	22.00
เสียการงาน การเรียน	18	6.00
อื่นๆ	65	21.70
การแก้ไขเบื้องต้นหลังจากเกิดภยันตรายต่อชีวิตร่างกาย		
บอกเล่าให้คนรู้จัก คั่นเคยฟัง	103	34.30
แจ้งอาจารย์หอพัก อาจารย์ที่ปรึกษา	17	5.70
แจ้งสำนักงานหอพัก	7	2.30
แจ้งเจ้าหน้าที่ รปภ.	66	22.00
แจ้งความเจ้าหน้าที่ตำรวจ	13	4.30
อื่นๆ	94	31.30
การดำเนินการเบื้องต้นหลังจากเกิดภยันตรายต่อชีวิตร่างกาย		
มีการสอบสวนของสำนักงานหอพัก	24	8.00
มีการสอบสวนของ รปภ.	72	24.00
มีการดำเนินคดีของตำรวจ	19	6.30
ทำการสอบสวนด้วยตนเอง	9	3.00
ไม่มีการดำเนินการอย่างไร	93	31.00
อื่นๆ	83	27.70
ผลที่รับจากการดำเนินการเบื้องต้นดังกล่าว		
ได้รับการขอขมา ขอโทษ	26	8.70
ได้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด	52	17.30
ได้รับชดใช้เป็นเงิน	3	1.00
ไม่มี ไม่ได้รับอะไรเลย	129	43.00
อื่นๆ	90	30.00
รวม	300	100.00

(4) ปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง เรื่องปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัย
ในทรัพย์สินของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น สรุปได้ดังนี้ (ดูตารางที่ 5
ประกอบ)

4.1 ประสพการณ์เกี่ยวกับความเสียหาย/การสูญหายของทรัพย์สิน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 166 คน (ร้อยละ 55.30) ระบุว่าเคยมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับความเสียหาย/สูญหายของทรัพย์สินด้วยตนเอง รองลงไปตามลำดับ คือ 103 คน (ร้อยละ 34.30) ระบุว่าคนที่รู้จัก คู่เนเคย ที่ประสบเหตุการณ์ดังกล่าว 17 คน (ร้อยละ 5.70) ที่เคยพบเห็นเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นกับผู้อื่น สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ของความเสียหาย/การสูญหายของทรัพย์สินแต่อย่างใด มีเพียง 13 คน (ร้อยละ 4.30)

4.2 ประเภทของทรัพย์สินที่มักเสียหาย/สูญหายบ่อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 89 คน (ร้อยละ 29.70) ระบุว่าทรัพย์สินประเภทเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม รองเท้า หมวก มักจะเสียหาย/สูญหายบ่อยที่สุด รองลงไปตามลำดับ คือ จำนวน 78 คน (ร้อยละ 26) ระบุว่า เป็นทรัพย์สินประเภทเงินสด ตัวแลกเงิน หลักฐานการเงิน บัตรเครดิต จำนวน 41 คน (ร้อยละ 13.70) ระบุว่าทรัพย์สินมีค่า เครื่องประดับ จำนวน 38 คน (ร้อยละ 12.70) ระบุว่าอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ประเภทพัดลม เตารีด หม้อหุงข้าวไฟฟ้า และจำนวน 3 คน (ร้อยละ 1) ที่ระบุว่า เป็นทรัพย์สินประเภทยานพาหนะ ชิ้นส่วนอุปกรณ์เครื่องมือ สำหรับกลุ่มตัวอย่างอีก 14 คน (ร้อยละ 4.70) ระบุว่า มีทรัพย์สินมากกว่าหนึ่งประเภทที่ได้รับความเสียหาย/สูญหายเมื่อประสบเหตุการณ์ดังกล่าว

4.3 สาเหตุสำคัญที่ทำให้ทรัพย์สินเสียหาย/สูญหาย

กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก จำนวน 105 คน (ร้อยละ 35) ระบุสาเหตุสำคัญของความเสียหาย/สูญหายของทรัพย์สินว่าเกิดขึ้นเนื่องจากมีคนหยิบฉวยไปจากที่เก็บรักษาทรัพย์สิน จำนวน 82 คน (ร้อยละ 27.30) ระบุว่ามิสาเหตุเนื่องจากบ้านพัก/ที่พักอาศัยถูกโจรกรรมหรือจี้แ่งะ กลุ่มตัวอย่างจำนวน ใกล้เคียงกัน 48 คน และ 46 คน (ร้อยละ 16 และ 15.30) ที่ระบุว่า มีสาเหตุเนื่องจากไม่ได้ล็อคประตูที่พักอาศัย/ลืมปิดประตูที่พักอาศัย และลืมทรัพย์สินวางทิ้งไว้ในที่ต่างๆ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 19 คน (ร้อยละ 6.30) ระบุว่ามิสาเหตุเนื่องจากถูกขังราวทรัพย์สิน หรือถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

4.4 สถานที่หรือบริเวณที่ทรัพย์สินมักเสียหาย/สูญหายบ่อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก จำนวน 219 คน (ร้อยละ 73) ระบุว่าบริเวณที่มักเกิดเหตุ

จากการดำเนินการเบื้องต้นคือ ไม่ได้รับทรัพย์สินคืนแต่อย่างใด รองลงไป คือ 25 คน (ร้อยละ 8.30) ระบุว่า ได้รับทรัพย์สินคืนบางส่วน และมีกลุ่มตัวอย่างเพียง 6 คน (ร้อยละ 2) ที่ ระบุว่า ได้รับทรัพย์สินคืนทั้งหมด สำหรับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน (ร้อยละ 9.30) ระบุว่า ในหลายกรณีก็ได้รับผลมากกว่าหนึ่งอย่าง เพราะได้คืนทรัพย์สินบ้างบางส่วน แต่ไม่ได้คืนก็หลายอย่าง หรือบางกรณีได้ทรัพย์สินคืนแต่เสียหายจนใช้การไม่ได้

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สิน	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์เกี่ยวกับความเสียหาย/การสูญหายของทรัพย์สิน		
ไม่เคย	13	4.30
เคย		
ประสบเหตุการณ์ด้วยตนเอง	166	55.30
คนที่รู้จัก/คุ้นเคย ประสบเหตุการณ์	103	34.30
พบเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	17	5.70
อื่น ๆ	1	0.30
ประเภทของทรัพย์สิน ที่มักเสียหาย/สูญหาย บ่อยที่สุด		
ทรัพย์สินมีค่า เครื่องประดับเงิน-ทองคำ	41	13.70
เงินสดหลักฐานการเงิน บัตรเครดิต	78	26.00
อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า พัดลม เตารีด หม้อไฟฟ้า	38	12.70
เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม รองเท้า หมวก	89	29.70
ยานพาหนะ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ เครื่องมือ	3	1.00
อื่นๆ	14	4.70
สาเหตุสำคัญที่ทำให้ทรัพย์สินเสียหาย/สูญหาย		
บ้านพัก/ที่พัก ห้องพักถูกจัดแะ ถูกโจรกรรม	82	27.30
ไม่ได้ล็อกประตู/ ลืม เปิดประตูเข้าออกที่พักทิ้งไว้	48	16.00
ลืมวางทิ้งไว้ในที่ต่างๆ	46	15.30
ถูกหยิบขวยไปจากที่เก็บทรัพย์สิน	105	35.00
ถูกขโมย/ถูกประทุษร้าย	19	6.30
อื่นๆ		
สถานที่หรือบริเวณที่ทรัพย์สินมักเสียหาย/สูญหายบ่อยที่สุด		
บ้านพัก/ที่พัก/ห้องพัก	219	73.00
บริเวณใกล้กับที่พัก ที่จอดรถ	19	6.30

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สิน	จำนวน	ร้อยละ
ห้องสมุด โรงอาหารกลาง	17	5.70
ถนนหนทาง รถโดยสาร	5	1.70
สวนสาธารณะ สนามกีฬา	1	0.30
อื่นๆ	17	5.70
การแก้ไขเบื้องต้นหลังจากทรัพย์สินเกิดความเสียหาย/สูญหาย		
สอบถามเพื่อนร่วมห้อง/เพื่อนบ้าน	115	38.30
ติดประกาศแจ้งข่าว	24	8.00
แจ้งอาจารย์หอพัก	18	6.00
แจ้ง รปภ.	63	21.00
แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ	14	4.70
อื่นๆ	59	19.70
การดำเนินการเบื้องต้นหลังจากทรัพย์สินเกิดความเสียหาย/สูญหาย		
มีการสอบสวนของ สนง.หอพัก	20	6.70
มีการสอบสวนของ รปภ.	36	12.00
มีการดำเนินคดีของตำรวจ	15	5.00
ท่านทำการสอบสวนด้วยตนเอง	35	11.70
ไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด	164	54.70
อื่นๆ	30	10.00
ผลที่ได้รับจากการดำเนินการเบื้องต้นดังกล่าว		
ได้ทรัพย์สินคืนทั้งหมด	6	2.00
ได้ทรัพย์สินคืนบางส่วน	25	8.30
ไม่ได้ทรัพย์สินคืนแต่อย่างใด	241	80.30
อื่นๆ	28	9.30
รวม	300	100.00

(5) การประสบปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัย หรือ
สาธารณสุขทั่วไป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพ
ความปลอดภัยด้านความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัยหรือสาธารณสุขทั่วไป โดยเป็น

ปัญหาด้านที่พักอาศัย ทรัพย์สินมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 1.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.02) รองลงไปตามลำดับ คือ ปัญหาด้านการจราจร (ค่าเฉลี่ย 2.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.46) และปัญหาที่ประสบน้อยที่สุดคือ ปัญหาด้านสุขภาพอนามัยและบริการสาธารณะ (ค่าเฉลี่ย 3.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.06) (ดูตารางที่ 6 ประกอบ)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัยหรือสาธารณภัยทั่วไป ที่กลุ่มตัวอย่างต้องประสบ ในการพักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

สภาพปัญหาที่ต้องประสบ	$\bar{X}$	S.D.
ด้านการจราจร	2.19	2.46
ด้านที่พักอาศัย ทรัพย์สิน	1.97	1.02
ด้านสุขภาพอนามัยและบริการสาธารณะ	3.19	1.06

6) ปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัย/สาธารณภัยทั่วไป
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง เรื่องปัญหาที่ต้องประสบเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัย ในสิทธิเสรีภาพของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในด้านความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัยหรือสาธารณภัยทั่วไป สรุปได้ดังนี้ (ดูตารางที่ 7 ประกอบ)

6.1 ปัญหาด้านการจราจร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 238 คน (ร้อยละ 79.30) เห็นว่ามีปัญหาด้านการจราจรเกี่ยวกับสภาพถนนไม่ค่อยดี ขรุขระ ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่ายมากที่สุด รองลงไปตามลำดับ คือ ผู้ขับขี่ยานพาหนะใช้ความเร็วสูง ประมาทเลินเล่อ (จำนวน 210 คน ร้อยละ 70) ผู้ขับขี่ยานพาหนะไม่เป็นระเบียบ ทำให้เคลื่อนย้ายเข้าออกไม่สะดวก (จำนวน 200 คน ร้อยละ 66.70) แสงสว่างจากเสาไฟฟ้า ถนนหนทาง ไม่เพียงพอ (จำนวน 187 คน ร้อยละ 62.30) ที่จอดรถยนต์ไม่เพียงพอ ไม่สะดวก ไม่ทั่วถึง (จำนวน 136 คน ร้อยละ 45.30) ป้าย/เครื่องหมายสัญญาณจราจรไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง (จำนวน 134 คน ร้อยละ 44.70) ผู้ขับขี่ยานพาหนะฝ่าฝืนสัญญาณจราจร (จำนวน 127 คน ร้อยละ 42.30) และเส้นทาง/ถนนไม่เพียงพอกับปริมาณยานพาหนะและการใช้พื้นที่ผิวถนน (จำนวน 80 คน ร้อยละ 26.70)

สำหรับการแก้ไขปัญหาด้านการจราจร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 200 คน (ร้อยละ 66.70) ระบุว่าไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด รองลงไป คือ มีการว่ากล่าวตักเตือนระหว่างกันหรือแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง (จำนวน 46 คน ร้อยละ 15.30) ได้แจ้งให้หน่วยงาน หรือเจ้า

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง (N = 300) เกี่ยวกับ
 สวัสดิภาพความปลอดภัย ในด้านความเดือดร้อนรำคาญต่อสุขภาพอนามัย/
 สาธารณภัยทั่วไป ของประชากรที่พักอาศัยในเขต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 และการแก้ไขปัญหาในแต่ละด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญ/สาธารณภัยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาด้านการจราจร		
เส้นทาง/ถนนไม่เพียงพอกับปริมาณการใช้ จำนวนรถ	80	26.70
สภาพถนนไม่ดี ขรุขระ ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย	238	79.30
ป้ายสัญญาณจราจร เครื่องหมาย ไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง มองเห็นไม่ชัด	134	44.70
แสงสว่างจากเสาไฟฟ้า ตามถนนหนทาง ไม่เพียงพอ	187	62.30
ผู้ขับขี่ยานพาหนะใช้ความเร็วสูง ประมาทเลินเล่อ	210	70.00
ผู้ขับขี่ยานพาหนะฝ่าฝืนสัญญาณจราจร	127	42.30
ผู้ขับขี่จอดรถไม่เป็นระเบียบ เคลื่อนย้ายเข้าออกไม่สะดวก	200	66.70
ที่จอดรถยานพาหนะไม่เพียงพอ ไม่สะดวก ไม่ทั่วถึง	136	45.30
อื่นๆ	14	4.70
การแก้ไขปัญหาด้านการจราจร		
ว่ากล่าวตักเตือน แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	46	15.30
แจ้งให้หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องทราบ	40	13.30
แจ้งความเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3	1.00
ไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด	200	66.70
อื่นๆ	11	3.70
ปัญหาด้านที่พักอาศัย ทรัพย์สิน		
ที่พักอาศัยตั้งอยู่ไกล ไม่สะดวกในการเดินทางไปเรียน ทำงาน	52	17.30
ที่พักอาศัยสกปรก คับแคบ ที่ตั้งไม่เหมาะสม ทำให้มีปัญหาสุขภาพ	118	39.30
ที่พักอาศัยไม่สะอาด มีขยะมูลฝอย กลิ่นเหม็นรบกวน	112	37.30
ที่พักอาศัยมีคนภายนอกเข้าออก ขึ้นลงพลุกพล่าน ไม่ปลอดภัย	166	55.30
ที่พักอาศัยมีคนภายนอกแปลกหน้าเข้ามาอาศัยปะปนอยู่ด้วย	71	23.70
ที่พักอาศัยไม่ปลอดภัย เกิดเหตุโจรกรรม ลักขโมย ถ้ำมอม ทำอนาจาร	88	29.30
ที่พักอาศัยมีการประกอบอาหาร นำสัตว์มาเลี้ยงอยู่ในที่พักอาศัย	88	29.30
บริการสาธารณูปโภคไม่ทั่วถึง ขัดข้อง น้ำรั่วซึม	178	59.30
ผู้พักอาศัยไม่มีมารยาท ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น	134	44.70

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนราคาราคา/สาธารณภัยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ผู้พักอาศัยส่งเสียงดังรบกวน	122	40.70
ผู้พักอาศัยเมาสุรา เล่นการพนัน	75	25.00
ผู้พักอาศัย ทำลาย ทำให้ทรัพย์สินส่วนรวมเสียหาย ใช้การไม่ได้	52	17.30
อื่นๆ	17	5.70
การแก้ไขปัญหาด้านที่พักอาศัย ทรัพย์สิน		
ว่ากล่าวตักเตือน แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	31	10.30
แจ้งให้หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องทราบ	71	23.70
แจ้งความเจ้าหน้าที่ตำรวจ	3	1.00
ไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด	185	61.70
อื่นๆ	10	3.30
ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย บริการสาธารณะ		
ด้านโภชนาการ		
ร้านค้า จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ไม่มีคุณภาพ ไม่ถูกสุขลักษณะ	140	46.70
ร้านค้า จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ราคาแพง ไม่ยุติธรรม	137	45.70
ร้านค้า จำหน่ายสินค้าอุปโภค บริโภค ราคาแพง ไม่ยุติธรรม	126	42.00
ร้านค้าใช้ภาชนะ ที่ใส่อาหาร ไม่มีคุณภาพ ไม่สะอาด	139	46.30
ไม่มีปัญหาด้านนี้เลย	51	17.00
อื่นๆ	23	7.70
รถโดยสารประจำทาง		
รถโดยสารมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ใช้บริการ	65	21.70
รถโดยสารเก็บค่าโดยสารเกินราคา ไม่ยุติธรรม	42	14.00
รถโดยสารขบขันด้วยความประมาท ใช้ความเร็วสูง	155	51.70
รถโดยสารไม่วิ่งรับส่งให้บริการตามเวลาที่กำหนดไว้	99	33.00
ไม่มีปัญหาด้านนี้เลย	70	23.30
อื่นๆ	31	10.30
สาธารณูปโภค-บริการ		
สำนักงานหอพัก เจ้าหน้าที่ ไม่ให้บริการ- ความสะอาด ไม่สนใจ	59	19.70
หน่วยรักษาความปลอดภัย/รปภ. ไม่ให้บริการ- ความสะอาด ไม่สนใจ	66	22.00
บริการน้ำดื่ม น้ำใช้ไม่สะอาด ไม่เพียงพอ ไม่ไหล	148	49.30

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับความเดือดร้อนรำคาญ/สาธารณภัยทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
บริการไปรษณีย์โทรเลข ไม่สะดวก ใช้เวลานาน ไม่ปลอดภัย	65	21.70
บริการโทรศัพท์ภายใน สาธารณะ ไม่สะดวก ไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง	195	65.00
บริการธนาคารพาณิชย์ ไม่สะดวก ใช้เวลานาน ไม่ทั่วถึง	80	26.70
บริการโรงพยาบาล หน่วยสุขภาพ ไม่สะดวกไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึง	83	27.70
ไม่มีปัญหาด้านนี้เลย	27	9.00
อื่นๆ	13	4.30
การแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพอนามัย-บริการสาธารณะ		
ว่ากล่าวตักเตือน แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	12	4.00
แจ้งให้หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องทราบ	56	18.70
แจ้งความเจ้าหน้าที่ตำรวจ	0	0.00
ไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด	219	73.00
อื่นๆ	13	4.30
รวม	300	100.00

(7) มาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยในชีวิตร่างกาย ทรัพย์สินและเสรีภาพของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน ได้ให้ข้อคิดเห็นว่ามหาวิทยาลัยขอนแก่น ควรจะจัดให้มีมาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้ (ดูตารางที่ 8 ประกอบ)

7.1 มาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหากับอุบัติเหตุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก จำนวน 216 คน (ร้อยละ 72) แสดงความเห็นว่ มหาวิทยาลัยขอนแก่นควรติดตั้งสัญญาณจราจรในจุดที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยๆ รองลงไปตามลำดับ คือ ควรซ่อมแซมปรับปรุงสภาพถนนทุกสายที่ชำรุด เสียหาย (จำนวน 202 คน ร้อยละ 67.30) ควรติดตั้งเสาไฟฟ้าเพื่อให้แสงสว่างตามถนนทุกสายในช่วงกลางคืน (จำนวน 189 คน ร้อยละ 63) ควรจำกัดการใช้ความเร็วในการขับขี่ยานพาหนะในเขตมหาวิทยาลัย (จำนวน 172 คน ร้อยละ 57.30) ควรกำหนดข้อบังคับและบทลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือก่อให้เกิดอุบัติเหตุ (จำนวน 118 คน ร้อยละ 39.30) ควรจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรให้แก่ประชากรในมหาวิทยาลัย (จำนวน 92 คน ร้อยละ 30.70) ควรกำหนดข้อบังคับให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะสวมหมวกนิรภัย (ผู้

ขับขี่จักรยานยนต์) หรือคาดเข็มขัดนิรภัย (ผู้ขับขี่รถยนต์) (จำนวน 87 คน ร้อยละ 29) มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 72 คน (ร้อยละ 24) ที่เห็นว่าควรตัดถนนหรือเส้นทางจราจรเพิ่มขึ้นให้เหมาะสมกับปริมาณการใช้นานพาหนะในมหาวิทยาลัยขอนแก่น

สำหรับข้อคิดเห็นอื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรจัดให้มีมาตรการต่างๆ เพื่อป้องกัน/แก้ไขปัญหากับอุบัติเหตุ มีดังนี้ มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีถนนหรือเส้นทางเฉพาะสำหรับผู้ใช้จักรยานยนต์-จักรยานสองล้อ และทางเดินเท้า (ฟุตบาท) เพิ่มขึ้น ควรติดตั้งเครื่องหมายสัญญาณไฟจราจรในทุกๆ จุดที่มีการจราจรหนาแน่นเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับกฎจราจรและมารยาทในการใช้รถใช้ถนนให้กับประชากรทุกกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้เกิดจิตสำนึกด้านความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

7.2 มาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหากับชีวิตร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 186 คน (ร้อยละ 62) เห็นว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่นควรจัดระบบเวรยามประจำที่พักราชการแต่ละแห่งให้รัดกุมยิ่งขึ้น รองลงไปตามลำดับ คือ ควรให้ผู้กระทำที่ถูกรับได้ชดใช้ทรัพย์สินหรือค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำผิด (จำนวน 129 คน ร้อยละ 43) ควรติดต่อแจ้งเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบทันทีหลังจากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว (จำนวน 127 คน ร้อยละ 42.30) ควรตรวจบัตรคนภายนอกที่ผ่านเข้า-ออกในเขตที่พัก หอพัก บ้านพัก แฟลตที่พัก (จำนวน 114 คน ร้อยละ 38) สำหรับการตรวจบัตรของคนภายนอกที่ผ่านเข้า-ออกในเขตมหาวิทยาลัย กับ การให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ รปภ. ร่วมกันสอบสวนและบันทึกผลการดำเนินคดี มีกลุ่มตัวอย่างแสดงความความคิดเห็นจำนวนเท่ากัน (จำนวน 105 คน ร้อยละ 35) มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 82 คน (ร้อยละ 27.30) ที่เห็นว่าควรจัดอบรมความรู้ด้านการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นให้กับเจ้าหน้าที่ รปภ.

สำหรับข้อคิดเห็นอื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรจัดให้มีมาตรการต่างๆ เพื่อป้องกัน/แก้ไขปัญหากับชีวิตร่างกาย มีดังนี้ มหาวิทยาลัยขอนแก่นควรเข้มงวดกับการคัดเลือกนักศึกษาที่จะเข้าพักราชการในหอพัก โดยเฉพาะผู้ที่มีประวัติความประพฤติว่าเคยดื่มสุรา ใช้นาฬิกาพก ก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือประทุษร้ายร่างกายหรือจิตใจผู้อื่นมาแล้ว เมื่อมีเหตุร้ายเกี่ยวกับชีวิตร่างกายเกิดขึ้นควรรีบแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขได้ทันเวลา ไม่ควรปกปิดหรือกลบเกลื่อนพฤติกรรมของผู้กระทำผิดโดยคำนึงเฉพาะชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ รปภ. ให้สามารถตรวจตราดูแลเป็นประจำในที่พักราชการทุกประเภทเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วถึง

7.3 มาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหากับทรัพย์สิน

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ จำนวน 179 คน (ร้อยละ 59.70) เห็นว่า มหาวิทยาลัย

ปัญหาด้านที่พักอาศัยหรือทรัพย์สิน เนื่องจากมหาวิทยาลัยไม่ได้เข้มงวดกวดขันกับการตรวจตราดูแลบุคคลภายนอกที่ผ่านเข้าออกในมหาวิทยาลัยหรือที่พักอาศัยประเภทต่างๆอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทำให้ปัญหาการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินก็ดี ความเดือดร้อนเสียหายที่เกิดจากการพักอาศัยซึ่งส่วนใหญ่เป็นที่พักซึ่งไม่ได้รับการซ่อมแซมปรับปรุงมาช้านาน เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่นโดยตรง จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งแสดงความวิตกกังวลและไม่มั่นใจในความปลอดภัยในการพักอาศัยหรือดำเนินชีวิตประจำวันในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะหลังจากเกิดปัญหาต่างๆขึ้นแล้วมักไม่มีการดำเนินการแก้ไขอย่างหนึ่งอย่างใดที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม ซึ่งจะเป็นหลักประกันได้ว่า ปัญหาดังกล่าวได้รับการเยียวยาแก้ไขไปแล้วมากน้อยเพียงใด

นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเสนอว่า ควรนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบโดยเร็ว เพื่อจะได้นำข้อมูลเหล่านี้ไปพิจารณาหาแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหาย่างจริงจังในโอกาสต่อไป

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง (N = 300) เกี่ยวกับมาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยของประชากรที่พักอาศัยในเขตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

มาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
มาตรการเพื่อป้องกันหรือแก้ไขปัญหาด้านเกี่ยวกับอุบัติเหตุ		
กำหนดบังคับให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะ สวมหมวกนิรภัย/คาดเข็มขัดนิรภัย	87	29
จำกัดการใช้ความเร็วในการขับขี่ยานพาหนะในเขตมหาวิทยาลัย	172	57.3
ติดตั้งสัญญาณจราจรในจุดที่มักเกิดอุบัติเหตุบ่อยๆ	216	72
ซ่อมแซมปรับปรุงสภาพถนนทุกสายที่ชำรุด เสียหาย	202	67.3
ตัดถนน/เส้นทางจราจรเพิ่มขึ้นให้เหมาะสมกับปริมาณการใช้อยานพาหนะ	72	24
ติดตั้งเสาไฟฟ้าเพื่อให้แสงสว่างตามถนนทุกสายในช่วงกลางคืน	189	63
จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎจราจรให้แก่ประชากรในมหาวิทยาลัย	92	30.7
กำหนดข้อบังคับและบทลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืน/ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ	118	39.3
มาตรการเพื่อป้องกัน/แก้ไขปัญหาด้านเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย		
จัดระบบเวรยามประจำในที่พักแต่ละแห่ง	186	62.00
ตรวจบัตรคนภายนอกที่ผ่านประตูเข้า-ออกในเขต มข.	105	35.00
ตรวจบัตรคนภายนอกที่ผ่านเข้า-ออกในเขตหอพัก/แฟลต/ที่พัก	114	38.00
ติดต่อแจ้งเหตุเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที เมื่อเกิดเหตุขึ้น	127	42.30